

Warunkiem trwałości jest przemiana.
Prace studentów ASP w Warszawie.
Komentarze autorów do fotografii

JOANNA KOMUDA

Poszukaj tam, w splątanych burzach traw,
w naczyniach roślin napełnionych życiem,
gdzie w kroplach deszczu czeka cię odbicie
Boga żywego w łunach żywych barw.

Liście po żyłce odczytaj do dna,
aż w oczach twoich jak drzewa wytrysną,
aż duchy światła w powietrzu zawisną.
Naucz się życia, co przez życie trwa.¹

JAN SIELSKI

Trwałość kontynuowana jest w pamięci. Spalony dom to przemiana, a postawiony przed nim posąg to pamięć ludzka, która gwarantuje kontynuację trwania w tym, co fizycznie przeminęło, ale nadal trwa w ludzkiej pamięci.

FRANCESCA INZITARI-ĆWIR

Bez komentarza.

WERONIKA KWIATKOWSKA-FORERO

Człowiek jest istotą, która aby przetrwać, nieustannie modyfikuje swoje otoczenie. Warunkiem jego przetrwania jest ciągła metamorfoza środowiska, w jakim żyje, a także kultury i warunków społecznych.

1 K. Baczyński, *** [*Nie stój u ciemnych światła wód...*], w: *idem, Utwory zebrane*, oprac. A. Kmita-Piorunowa, K. Wyka, Warszawa 1994, t. 2, s. 19.

AGATA CHODERA

Nieustannie naruszajmy granice stałej, pewnej, spodziewanej i niezaskakującej strefy komfortu. Pozwólmy sobie w ten sposób zaistnieć, przetrwać i trwać.

ALEKSANDRA LIS

Bez komentarza.

NIKODEM ROSIŃSKI

„Trwałość – okres, w którym obiekt zachowuje swoje właściwości użytkowe.” (definicja popularna za Wikipedią).

Czas wymusza / determinuje zmianę. Obiekt osadzony w danej czasoprzestrzeni oddziałuje na nią, zaś „otaczająca” go przestrzeń stopniowo wywiera na niego wpływ poprzez zmiany zachodzące w hipotetycznej przestrzeni w procesie upływu czasu. Zmiany determinuje również zmiana położenia obiektu względem otaczającej go rzeczywistości. Dom na wsi pozostawiony „na pastwę losu”, opuszczony, trwa dzięki zmianom strukturalnym wymuszonym warunkami pogodowymi. Pomimo upływu lat „zmęczony egzystencją” nadal zachowuje swój kształt pomimo przeszkód, które stawia natura. Czas z tą samą prędkością idzie naprzód, a materia w kształcie domu, zmieniając niekiedy swój kształt (pęknięcia, dziury, wykrzywienia), nadal zachowuje swoją pierwotną formę dzięki zmianom, które zostały na niej wymuszone.

MARTA CHUDEK

Obserwując żywe organizmy, takie jak kwiaty, możemy uznać je za efemeryczne i delikatne. Natomiast kiedy zmieniają swoją formę, stają się nagle długotrwałe i przeciwstawiają się zjawisku przemijania. Tak zachowane obiekty mimo upływu czasu pozostaną takie same.

KAROLINA PTASZNIK

„Warunkiem trwałości jest przemiana” – choć pierwotnie skojarzyło mi się z oksymoronem, po chwili zastanowienia znalazłam w tym logikę.

To słowa uniwersalne, bo pozwalają odnieść się zarówno do sztuki, architektury, przekazywanych latami poglądów, jak i nas samych. Wszystko, co jest dziś, było już dawno i tylko w wyniku bezlitosnego upływu czasu przybrało terażniejszą formę.

Na fotografii jest pięć nałożonych na siebie zdjęć przedstawiających mojego tatę. Od małego chłopca, przez młodego mężczyznę w wojsku, aż po dojrzałego już męża, ojca i dziadka.

Mijające lata odcisnęły się na jego fizyczności, zmieniając wizerunek, rozjaśniając włosy. Zapuściły gęste wąsy i zmusiły do włożenia okularów na nos. Czas biegnie w zawrotnym tempie i mimo iż zmienia pewne cechy zewnętrzne, to utrwała zarazem wyznawane wartości, spojrzenie na świat i umacnia charakter.

Tata jest dla mnie wzorem, który im jestem starsza, tym bardziej doceniam. Podziwiam go za spokój, który towarzyszy mu nawet w najmniej sprzyjających warunkach i którego ja codziennie jeszcze w sobie szukam.

Do dziś powściągliwy, nie dawał mi się „mazać” za młodu i służył radami, które nawet po latach potrafię zacytować.

Pewnego dnia przestałam rosnąć, a zaczęłam dorastać i dziś razem z rodzicami obserwujemy się wzajemnie, widząc, jak zmienia nas każdy dzień – a jednak trwamy szczęśliwie razem w tych samych relacjach.

MATEUSZ KLUCZNY

W swojej pracy wykorzystałem wizerunek motyla jako symbol przemiany, ulotności oraz przemijania czasu, który podkreśliłem, wykorzystując tarcze zegarów.

W naszej kulturze motyl przywodzi na myśl ponowne narodziny, czyli naturalny cykl natury, która swą niezmienną zawdzięcza ciągłym przemianom, jakimi są narodziny i umieranie. Ta naturalna kolej rzeczy w świecie, w którym żyjemy, powoduje właśnie ową trwałość.

NATALIA DZIARCZYKOWSKA

Nietrwałość, czyli coś kruchego, łatwego do destrukcji. Poprzez zmianę staje się trwałe. Tak jak nić wełny zmienia swoją postać w trwałą splot, tak i my, dokonując przemiany, stajemy się trwalsi.

MILENA KOSSAKOWSKA

Każda pora roku przemija, przemieniając się w kolejną. Gdy przychodzi zima, kończy się jeden dwunastomiesięczny cykl, ustępując miejsca następnemu. Te przemiany to istotny element zachowania trwałości i ciągłości w przyrodzie.

NADIA MARKIEWICZ

Bez komentarza.

MARIA NITEK

„Jakżeż się człowiek może urodzić, będąc starcem?”

Ewangelia według św. Jana 3, 4

„Weź łaskę swoją i wyciągnij rękę na wody Egiptu, na rzeki i na jego kanały, i na jego stawy, i na wszelkie jego zbiorowiska wód, a zamienią się w krew. I będzie krew w całej ziemi egipskiej, w naczyniach drewnianych i kamiennych.”

Księga Wyjścia 7, 19-20

ALICJA WOLANIN

Warunkiem trwałości jest zmiana. Zmiana definiuje trwałość. Jest jej nieodłącznym czynnikiem. Na fotografii przedstawiłam to za pomocą niezwiązanego warkocza, który sam się rozplata. Zmienia się, ale pozostaje trwały.

ANNA KRASZEWSKA

...i piękno motyli przemija, ale niektóre można cały czas podziwiać...

KARINA KUBERSKA

Bez komentarza.

ALICJA KAMIŃSKA

Rodzina jest jedną z największych wartości, jakie posiada człowiek. Jednakże, żeby rodzina mogła trwać, musimy robić miejsce dla nowych pokoleń, które z czasem będą nas zastępowały i będą wsparciem na starość.

JULIA WIŚNIEWSKA

„Korona przeczekala głowę”², czyli co decyduje o terminie przydatności motywu?

Wiersz Wisławy Szymborskiej *Muzeum* to liryczny zbiór reliktyw przeszłości, wynalazków świata – zmaterializowanych już myśli, którym siła sprawcza zdecydowała się nadać kiedyś cielesny charakter. To one, przeżywając człowieka, stają się jednocześnie smutnym dowodem na jego nieuchronną przemijalność.

Co sprawia, że wytwór ludzkiego umysłu (czy to w postaci konkretnej i już fizycznej, czy też werbalnej i abstrakcyjnej) może istnieć pomimo wszystko? Czy aby stać się żywym i odnieść zwycięstwo nad symboliczną śmiercią, musi on stale pojawiać się w formach zmienionych, przekształcanych i przystosowywanych do odbiorcy obciążonego już innym bagażem doświadczeń?

Czy trwałość motywu zależy od jego ponadczasowej formy, od odpowiednio wyważonych proporcji – zmieszania starego z nowym, czy też, idąc dalej, po prostu od adaptacyjnych umiejętności odbiorcy?

A wreszcie, czy istnieje ostatni, krańcowy i w pełni wyczerpujący etap w linearnym rozwoju motywu? Gdzie jest granica przemiany, która doprowadza motyw

2 W. Szymborska, *Muzeum*, w: *eadem, Widok z ziarnkiem piasku*, Poznań 1996, s. 16.

do śmierci i kto / co o takowej może decydować – powszechność jego istnienia czy raczej indywidualne upodobania odbiorcy? Czym w kontekście tych rozważań staje się kulturowy topos „jelenia na rykowisku”?

JOANNA KOMUDA

Wiedza jest jak kwiat, który należy stale pielęgnować, aby mógł wciąż rozkwitać na nowo. Dbajmy o niego i nie pozwólmy, by zginął, przysypany prochem czasu.

KAMILA LESZCZYŃIAK

Czy dzieło sztuki może się zestarzeć? Materialnie trwa ono w przeszłości, jednakże ujawnia nowe wartości i znaczenia. Nie starzeje się. Dopasowuje się do nas, do naszych czasów.

MATEUSZ KAJMA

W trakcie nieustających przemian zachodzących w naszym życiu twardo stąpamy po ziemi w poszukiwaniu trwałości pomiędzy tym, co zmienne i przemijające, a tym, co pewne i trwałe.

MAGDALENA SZCZĘŚNIAK

Człowiek przez całe życie poznaje świat, dzięki zdobytym doświadczeniom kształtuje swój charakter. Pęknięta szybka ilustruje „przeszkody”, trudne sytuacje, które ostatecznie (w mniejszym bądź większym stopniu) formują nasze postawy.

ALEKSANDRA LIS

Najbardziej naturalną, a przez to najstarszą formą przemiany zapewniającej bezpieczeństwo jest zdolność mimikry.

Przekładając to na język fotografii, chciałam przypomnieć fakt, że nie tylko zwierzęta używają tej umiejętności, lecz przede wszystkim ludzie – zmieniając się nie do poznania dla własnej korzyści lub ukrywając swoją prawdziwą osobowość, wpasowując się w ramy społeczeństwa.